

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a JUDr. Pavla Hornáka v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem xxx, zast. Mgr. Ivo Šotkem, advokátem, se sídlem Ostružnická 6, Olomouc, proti žalovanému: **Česká komora architektů**, se sídlem Josefská 34/6, Praha 1, v řízení o žalobě proti usnesení dozorčí rady České komory architektů ze dne 16. 9. 2008 čj. DR 2008-17

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal prostřednictvím právního zástupce dne 11. 12. 2008 u Městského soudu v Praze žalobu, v níž se domáhá přezkoumání usnesení dozorčí rady České komory architektů (dále jen ČKA) ze dne 16. 9. 2008 čj. DR 2008-17 o opakovaném zastavení disciplinárního zjišťování ve věci podání žalobce na Ing. arch. M. D., autorizovaného architekta, doručené dozorčí radě ČKA dne 26. 3. 2008.

Žalobce v žalobě uvádí, že žalovaný si neopatřil dostatek důkazů k tomu, aby mohl disciplinární zjišťování zastavit. Má zato, že orgány žalovaného měly vyčkat na konečné rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení a také na konečné rozhodnutí v souvisejících občanskoprávních sporech.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že napadené usnesení Dozorčí rady České komory architektů je vydáno zcela v souladu se zněním zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen autorizační zákon), a vnitřních předpisů ČKA. Žalovaný nemůže rozhodovat o skutečnostech občanskoprávní a trestněprávní povahy a je v těchto věcech vázán rozhodnutími soudů. Disciplinární následky mohou mít tato rozhodnutí pouze tehdy, souvisela-li s disciplinární odpovědností těchto osob.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Soud se proto musel zabývat otázkou, zda žalobcem napadené rozhodnutí Dozorčí rady ČKA má charakter rozhodnutí, jak je má na mysli § 65 s. ř. s.

Podle § 21 odst. 1 autorizačního zákona o uložení disciplinárního opatření rozhoduje stavovský soud v disciplinárním řízení, které se zahajuje na návrh dozorčí rady podepsaný jejím předsedou. Disciplinární řízení je zahájeno doručením návrhu na jeho zahájení stavovskému soudu. Z této formulace zákona jednoznačně vyplývá, že jediným subjektem, kterého zákonodárce zmocnil k tomu, aby svým vlastním úkonem inicioval zahájení disciplinárního řízení vůči autorizovanému architektovi, je Dozorčí rada ČKA.

Jestliže se tedy žalobce domáhal zahájení disciplinárního řízení, je třeba jeho podání hodnotit právě jako pouhý podnět k podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení, nikoli jako návrh, jejichž doručením by již bylo řízení zahájeno. Aby bylo založeno žalobcovo veřejné subjektivní právo na vedení řízení a vydání rozhodnutí ve věci, které se navíc závažným způsobem dotýká práv jiné osoby, musel by tak stanovit zákon, což v daném případě autorizační zákon nečiní.

Žalobce tedy neměl veřejné subjektivní právo na to, aby bylo zahájeno disciplinární řízení, resp. na to, aby dozorčí rada podala návrh na zahájení disciplinárního řízení stavovskému soudu ve smyslu § 21 odst. 1 autorizačního zákona. Žalobou napadené usnesení dozorčí rady ČKA je tedy nutno z materiálního hlediska hodnotit jako sdělení žalobci, že návrh na zahájení řízení nebude podán.

Z ustálené judikatury správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2007 čj. 4 Ans 6/2006-162) vyplývá, že žalobou na ochranu nečinnosti dle § 72 s. ř. s. se nelze domáhat toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, nedošlo-li k zahájení správního řízení, které má být zahájeno z moci úřední. V dané věci je situace obdobná, ačkoli žalobce podal žalobu proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., nicméně fakticky se domáhá přezkumu postupu správního orgánu, který na jeho podnět nezačal řízení; žalobce přitom nedisponuje - jak již bylo uvedeno - veřejným subjektivním právem na to, aby takové řízení bylo zahájeno. Žalobou napadené usnesení Dozorčí rady ČKA proto, byť formálně vykazuje znaky správního rozhodnutí, se nikterak nedotýká žádných veřejných subjektivních práv žalobce.

Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon (§ 2 s. ř. s.).

Soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).

Ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími (§ 70 písm. a) s. ř. s.), tedy rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 písm. a) s. ř. s., protože se jimi nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují subjektivní veřejná práva nebo povinnosti.

Usnesení žalovaného napadené žalobou žalobce není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje subjektivní veřejná práva nebo povinnosti žalobce. Žaloba v tomto případě je nepřípustná ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., protože se domáhá přezkoumání „rozhodnutí“, které je z přezkoumání vyloučeno dle § 70 písm. a) s. ř. s., neboť jde o úkon, který není rozhodnutím v materiálním smyslu.

Výrok o nákladech řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 27. dubna 2009

Mgr. Jana Brothánková v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
I.J.